

137 0-00

Doctissimo Domino Szyjski
maxima cum uerecundia offertur.

1043.

Inwentarz
L. 1043

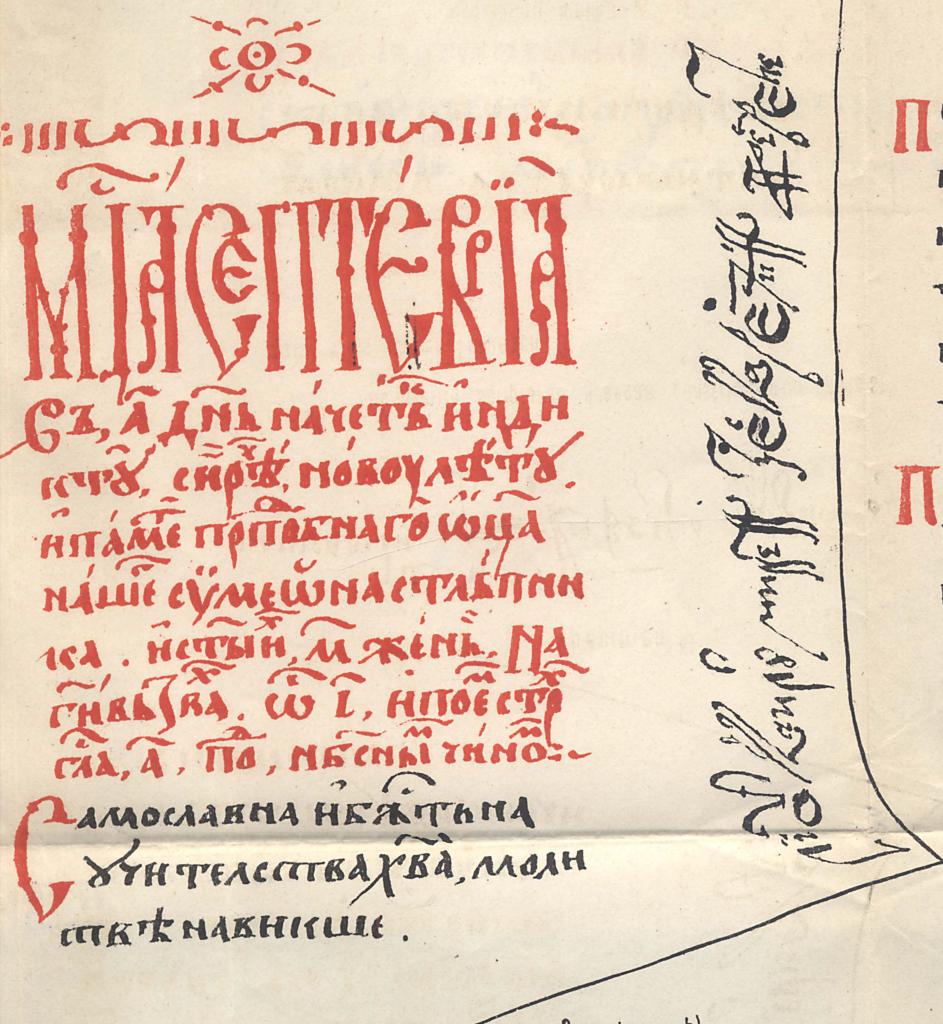
Dział
L. P. 1370-00

1). Codex rescriptus [graeco-slovenicus].^{*)}

Икою вѣтъ въ добрѣ. країнѣ проѹвъ
бѣши ѿкорене стаѧдба маѹа
плоды бжѣтъ въ пыжѣ прінесе. **П**лесѧ
данїе міснмогы мъ:- **Б**.

Младростъ вѣтъ ѿпестеленъ. рожъши
авѣцѣ. пера здѣшнаго гла **З**лѣвъ
Збави ходатайсколѣти **Ж**дани
утаѧпрѣпороуицѣ. **С**т. гла **Д**
Утотѣ ѿчѣвъ рѣже нїе. **О**у амвнсъ-
іакви крінъ вѣтъ оху **Н**емъ. **И**

2) Menaeum mensis septembri.

3) Menaeum Novembre.

Specimen a).

Повѣдите лѣснѣ тѣхони
ни тѣлоуства. вѣакомъ
противленію дѣкинъ. сты-
телю пропаметнника
наре. иккіць гла въ при-
ть бѣа прѣстою. **Б**

Погоубка лѣснѣ прѣмѣрие. оро-
кови цепоношеніе. вѣени
нѣмъ на вѣнчалѣ шаѓо, патїю
рѣжши. искрѣль тою въ
радоистинноуложнаад-
иенъ. **Б**

Specimen b).

шмоаси **З**е **К**а **В**е **Ц**о **Л**їа **о**у **ст**аї **Е**-

^{*)} Fac-simile scripturae graecae constitui non potest,
quia eius color flauescit.

о
и //ол

4) Octoëchus.

Ручетсяе пра́ведніи, да ве́ли́ти се на́м
на землі о́убо́м пі́цн подви́гше.
прѣльствоу пра́знише цркви да въ
зыгра́ти побѣднія ма пра́зною
ци. подви́го положенію єдіномъ
побѣдо творца хоу бѣ. подлющомъ
миръ ве́лию магъ : :

5) Menaeum mensis decembri.

Іса́хай ептина га́наша го. єгоже бѣ
стывно етасно приши ствое провъгсі
спльеси. міні прѣстанило. єжесъ
веселіе мы вягтвнка сїж творачи
памѧтно ж. и вѣрдчыт яци пта.
и скончши сїи въсѧи сїеста пла. и грѣ
ховыи въсѧи тоаніи. гаеод рѣ слови е
бгома дреимѣл. и въшвртъ сїи емои
подающи оутната птѣтие за горна
слово. и ни са сажеме нетноу шанса
прѣблжи неданий лѹславие : -

b) Homiliae Joannis Chrysostomi

a monache Selivano interpretatae.

Жис. 4 драго пренебрѣта. Бе́здя. іа.
Рашни и аїтотома лвежчи ѿспава лѣ. и мнош
ми ѿнестлнн вводи слово, и томи тѣво.
ерекролюкія и фласа, и бо 8довлай преними. и
многи и велически. и оин пал прилагай
мношаша афраши ѿнша. ащеко хофферакоты
хбыш падяти и мѣнія. и полавенѣши. ащѣ
хощети прїрѣши.

L: 200
II

Dr. Rudolf Gutowski darował bibliotece Jagiellońskiéj kilka rękopisów starosłowieńskich redakcyi serbskiéj i bułgarsko-serbskiéj, dawniejszą własność klasztoru św. Dymitra w Prylepiu macedońskiém, który był niegdyś ogniskiem oświaty duchownej dla Słowiańszczyzny południowej.

Znając język starosłowieński *), poczytywałem sobie za powinność, zająć się w ciągu pobytu mego w Krakowie, gdzie przeszło dwa lata pełniłem obowiązki zastępcy nauczyciela przy gimnazjum św. Anny, szczególnowem zbadaniem i dokładném opisaniem rzeczonych rękopisów pod względem a) paleograficznym i b) językowym.

Dokonałem zaś zamiaru swego w krótkiej rozprawie niniejszej; a ustępując z Krakowa pragnę uczącéj się młodzieży gimnazjum św. Anny ten mały zostawić upominek dla zachęcenia jéj do wytrwałości, nie mniéj także do gorliwej i statecznej pracy jak w ogóle na polu nauk ścisłych tak w szczególności na polu historyi i filologii słowiańskiéj.

Mam także zaszczyt podziękować uniżenie Wielm. Stawarskiemu, Dyrektorowi gimnazjum tegoż, który usilnego dołożył starania, ażeby ta praca w sprawozdaniu szkolném za rok 1871. drukiem ogłoszoną została.

W Krakowie 15. Marca 1871.

Autor.

DESCRIPTIO CODICVM SLOVENICORVM,

QVI IN BIBLIOTHECA VNIVERSITATIS JAGIELL.

INVENIVNTVR,

cura et opera

AEMILIANI KAŁUŻNIACKI

CONFECTA.

Quare etiam atque etiam hortamur Slavicæ gloriae studiosos populares, ut continentur in apricum proferre, qui aetatem tulerint, literarios huiusmodi thesauros!

R. Kopitar. Glag. Clos. pag. XI. v.

a. MDCCCLXXI.

Inwentarz
1043
Dział
L.P. 1370-00

11699

80/81

LIBRY SPECJALNE

2308

Ako. 578 18

P r a e f a t i o .

Alex. Vostocouius, uir doctissimus, euangelio ostromiriano edito museoque Rumjancew -i descripto firmissimum palaeographiae Slouenicae posuit fundamentum ac totam eius rationem in multis aliis libris planius explicuit. K. Kałajdowicz, fratres Strojewi, multi alii Russi, praecipue autem J. Sreznewski, summi illius artificis praeclarum opus continuabant, nec non B. Kopitar, P. J. Safarzik una cum Hanka, Miklosich, Danicicicz, Kukulewicz-Sakcinski maxima cum diligentia uel colebant uel adhuc colunt hanc disciplinam re uera nouissimam. Magnopere aucta operibus eorum palaeographia, hucusque tamen nondum absoluta est. Deinde affirmare licet, atque uiros doctos mihi astipulaturos esse confido, eandem tunc denique instar palaeographiae graecae uel latinae ad artem redactum iri, quum plurima, quae exstant monumenta collecta ac descripta essent, quod ad rationem palaeographicam ipsam ac ad linguam attinet. Hoc modo etiam unum uel alterum memoria dignum monumentum historicum uel literarium detegi potest. Atque hoc mihi una cum B. Kopitaro persuasum habeo, unumquemque slauicae gloriae studiosum, si quidem minoribus facultatibus, ad palaeographiam slouenicam conferre posse, quod opus re uera perficitur opera multorum communi.

Dr. Rudolphus Gutowski dono dedit bibliothecae Jagiellonicae ante paucos annos aliquot codices slouenicos, secum e Macedonia allatos. Franciscus Matejko*) de hisce codicibus

*) Franc. Ed. Matejko. O początku i rozwoju literatury starosławiańskiej w Bułgarii. Bibliot. Warszawska 1864.

brevisime disputat. Quapropter exiguum otium meum ad describendos codices slouenicos Cracovienses contuli, atque hanc disputationem maxima cum uerecundia uiris doctis ad dijudicandum propono. Omni cum studio paulatim descrip- turus sum, si hoc consilium patefacere licet, complures memoria dignos, uetustiores codices slouenicos, qui in bibliothecis et ecclesiis Galiciae, nondum in publicum prolati expositique, seruantur. Ad palaeographiam slouenicam haec pauca conferens, officium meum me expleturum esse puto.

Monumenta, quae descripti sequuntur:

- 1) codex rescriptus graeco-slouenus;
- 2) menaeum mensis septembbris;
- 3) menaeum nouembre;
- 4) Octoëchus ;
- 5) euangelium (fragmentum).

Scripsi CRACOVIAE Idibus Martii 1871.

I) Codex rescriptus (græco-slouenicus).

Codex membranaceus, de quo hic agitur, in 4º minoris formae scriptus est atque folia CXIII continet, quae in quaterniones ligata sunt, ita ut quaevis quaternio sex, octo, nouem uel decem folia complectatur. Membrana eius ruditis in margine combusta est, quod seculo XVIIº contigisse uidetur.

Disponitur autem codex noster in tres partes: atque una est rescripta a folio 27.^b usque ad 91. et a 101. usque ad 123., nunc in duodecim quaterniones ligata; *) altera a fol. 1. ad 25.^b, manu aliena ac recentiori scripta; tertia a fol. 91. ad 101., quae unam tantum quaternionem decem foliorum (6. bombyc., 2. membr., 2. chart.), una et eadem manu atque pars altera scriptam, complectitur. Vnum folium 26., quod tegumentum partis rescriptae fuisse uidetur ac propter deficientem atramenti nigredinem uix legi potest, manu rudi scriptum et huic codici intrusum est.

Quod ad aetatem attinet, nulla huic codici inest inscriptio, quae annum indicet, quo scriptus sit? Quapropter id nonnisi e literarum ductu in integrum restitui et scribendi ratione (orthographia) confirmari potest. Nam scriptura graeca primaria, quae flauescit propter uetustatem et eius industriam, qui palimpsestum formavit, haud dubie sec. XIIº - XIIIº exarata est. Altera pars palimpsesti, quae est slouenica, seculo XIV. confecta esse uidetur, si literas **ѧ**, **ѩ**, **Յ**, **Ѡ** ecc. eodem modo atque alii codices huius seculi scriptas habet. Occurrit nobis saepissime in palimpsesto nostro litera **Ѡ** pro **ѹ**: **ւերջափ** 28.^b **հենքալիութ** ib. **մշես** 29. **սլաք** 32. **ելեհտյ** ib. **ձրախմ** 32.^b **Ճըսո** 42. ecc. Ibidem occurrit nobis permultis locis etiam litera **Ր**, quae locum lit. **Ր** tenet. Exempli causa hos locos citamus: **օդապէկօ** 27.^b 28. **վենիճ**, **բաճ** 27.^b **բէտանիա**, **վեսկրպէ** 27.^b **մագալինի**, **մբա** 36. **իւսէիք** 36. 37. **լոկնիք** 36.^b **միրոնօսիցա**, **որկարութե** 37. **սկզամութե** 37.^b **նասադիթելո**, **քազանիկա**, **յշե** 37.^b **ուժօջիսք**, **տրէպեւո** 40. **ույթե** 40.^b **ուփի** 41. **մուշեէքս** 52. **սլէկ տօօւի**, 53.^b ecc. ecc. Deinde magni sunt momenti multa uocabulorum compendia (abbreviatura), nostro inserta palimpsesto, quae tantum in codicibus aetatis, quam supra diximus, leguntur. Hoc e specimine linguae utroque, infra pag. 15. et 16.

*) Scriptura graeca primaria, slouenica autem posterior est.

allato, apparet. Atque eadem diiudicandi ratio una cum multis indicis de lingua desumptis ostendit, alteram codicis partem et tertiam XVI.º seculo confectas esse. Duo folia extrema partis tertiae ad XVIII.^m sec. referto. Folium 26. autem, quod Matejko sec. XI. scriptum esse putat, certe certius manu recentiori exaratum est. Demonstrandi causa afferimus specimen huius fragmenti, quod infra sequitur.*)

Auctor partis rescriptae ac sine ullo dubio primus codicis possessor, Michael Rušekorus, nomen suum pag. 86^b infra (кѣ прости попа михаїла ѡධекора) memoriae nostrae prodidit. Meletius, alter codicis possessor, qui eum altera ac tertia parte compleuisse uidetur, nomen suum pagina 95.^b (помѣнилъ мелетія грѣшилого. а вѣ бѣ и зѣ и на ши...) notauit.

Absoluta igitur parte palaeographica, ad inquirendam linguam codicis progredimur. Ante omnia non dubium nobis est, si respicimus scribendi rationem, quin lingua eius codicis, a genuina palaeoslouenica deflectens regula, sit mediae aetatis slouenicae. Haec conjectura indiciorum serie, quae sub I.) 1, 2, 3 leguntur, in integrum restituitur ac probatur. Fuisse autem linguam codicis nostri paulo post etiam serbicae accomodatam dialecto, altera indiciorum series, quae in cap. II.) legimus, ostendit. Quamquam difficillimum est propria mediae aetatis slouen., a posteriori serbica secernere parte, tamen haec duplex codicis indoles plane ac aperte patet. Exempli

*.)	†	м	ѡ	гръгрицъ
				Идѣше козма и дамъ
иша	
	гръгрици
и жоу-желнци	стъ козма
и дамъни	гръгры-
ци и жоу-желнци	
и рекоше лъс	на жито	
и на гоумно рабоу бжю		
и ре имъ стъ козма и дамъни		
но не идѣте на жито и на		
гомно рабъ бжю		
идете на бокова		
тъ ю въмъ понще		
тоу ю въмъ		

causa exhibemus formas: въс 8 pro въс 108.^b ѿ самарію 50.^b про
ѡ самарія, про ѿвразъю 41. про про ѿвразъю ecc., quae hoc
modo ortae sunt, ut иа prius immutatae sint in ѡ-иа more me-
diae aet. slou., quam Serba pro iisdem ѡ иа posuerit. Vnde effici-
tur, quod etiam grauis est momenti, ut codex originis sit mediosloue-
nicae atque apographum serbicum.

Quod deinde ad argumentum codicis nostri pertinet, non in
dubium uocatur, quin codex noster fragmentum sit menaei, quod
dierum solemnium officia diuina, (uti officium diuinum sancto Tho-
mae, uel aliud officium sancto Georgio dicatum ecc.) complectitur.

De arguento textus graeci frustra quaesiui.

**Afferimus I) indicia mediae ætatis slouenicae, quæ in codice
nostro leguntur: *)**

1) и а) uel locum legitimum tenet, uel b) in locum и succedit:
а) ѡаѹи сѧ 36.^b днквиимса 67.^b везначмлкыи 67.^b везначмлко
78.^b ecc.

б) вгомждръю 84.^b свѣдмвомъ 86.^b вѣнаторъ 86.^b прѣдѣднож
(клатвъ) 89.

2) и legitime fungitur, uel in locum litt. и-иа, uel и, uel и succedit:

а) пльтиж 66.^b одеснож 67. дшж ишж 67. днвлѣхж сѧ вѣниже
67.^b силој 70. наѹчѣжть 82.^b помагајшие ib. б҃омждръи 83.
т҃цж несъзаннж бѣтвѣжть 83. дръжавиој силој 83. дшж
мој очишајшие 83.^b юдинж чтж ѿрооковицж 83.^b жинки
избаљѣжши 85. застжпленије 85.^b мрачијж 84. стжж т҃цж
юдиносъцинж 84. вг҃ежданенъ 86.^b цалж и оукрашенж 86.^b
на сѫдиши сѫженіа вѣ 87. многобезбожнж глыбниј. пжчијж
88. ecc.

б) мреносицж (жены nom.) 35.^b исплѣпѣж, про свѣциај, оутврѣжаж
67. ѿсѣдај 67. жзици (иазици) 66.^b исплѣпѣжни 66.^b (ѡ мжглы)
лютиј 83.^b изгнашиј 84.^b разѹшишж ib. ѿ иеж (иел) 85.
тѣој (крѣве) 88. злокъзныј и бесспльтыј врагы (acc. plur.)
87. на противниј 90.^b земниј пѣвциј тѣој (acc. plur.) 90.^b
с) ѿ коньцъ вѣселенїјж (вѣселіенїиа) 82.^b ѿ вѣсѣ, вѣсенїјж
84.^b изъ съборијж ib.

*) Cum igitur ad accuratius tractandam linguam transimus, hoc nobis in pri-
mis praedicandum est, quod nostra dissertatio in partem codicis rescrip-
tam concluditur.

- d) мжглы 83.^b мжглж 84. (мъгла, nebula)
- 3) Ѹ, и mutuo funguntur, a) uel ponitur Ѹ pro и, uel b) contra:
- a) бѓословѣште 29. испльнѣетъ 32.^b варѣетъ 35.^b покланѣюс 37. 38. долиѣка 38.^b ревнителѣ 38.^b поиѣвицѹ 41. въсѣчъски 42.^b огасиѣетъ 49.^b прѣдикатѣюри 49.^b испльнѣеми 65.^b испльнѣж 67. дивлѣхъся 67.^b оудивлѣиомѹ 69. съматрѣюци 77. наоучѣжтъ 78.^b каплѣми 88. брѣиѣми 101.^b баಗրѣницею 101.^b рачителѣ 102.^b прѣдстателѣ 107. въсѣалѣшиим'те 108. опалѣючи 108.^b открѣпликомъ 109.^b създателѣ 112. покланѣнїе 116.^b
- b) веланїе 34. повеланїи 54.^b нетланїи 47. истланїа 43.^b 59. въ мнна (орѣбъваетъ) 49.^b запечатлан'ио 49.^b кни 50.^b

Ad 3) b. pertinent etiam haec formae:

ицалис (исцѣли сѧ) 29. исцалиль еси 42.^b ицаленїа 85. ицаленїю 88. ръцате (ръцѣтѣ) 35. 55.^b тещате (тещѣтѣ), дрѹгѹ ръцате 42

Accedunt II) indicia, quae e dialecto serbica desumpta sunt:

1) ѿ constanter occurit, uel locum suum tenet, uel in locum ѿ succedit:

кървь 29. 37. кърве 87. 88. съмръ, пльти, въплѣфъшагосерѣси, въскрѣшаго 29.^b въплѣтилс юси 30. въсъмъ, въскрѣсклик, 30.^b въсачъски 30.^b въсачъскаа 56. въсъ, constanter. скрѣбъ, скрѣбенїс 33. полъзинѣ, члколюбъцъ, вѣници 33.^b неѣрѣнъ 35. творъцъ 36. дрѹжавѹ съмрѣти ів. распѣй ш8 37.^b мрѣтвъцъ 42.^b весъмрѣтіа 47. тр҃жѣсткоюшн 45. прѣльстню зъминицею 50. 71.^b тѣшышис 35.^b 50.^b длѣготрѣнѣливе 55. оуѣниши 56. кѣгда 57. тки, съи, saepiss. възвѣми 59.^b ложъскии 61. слѣзъ, съ слѣзами const. младѣнъцъ, съврѣсникъ 89.^b благоцѣтѣшъ 103. рѣвностъ 107. дѣвъръ 111. есс. есс.

3) ѿ ponitur a) про ж, b) про є, c) про и:

- a) гљбиниѹ (глѣбинж) 29.^b въ гљбиниќ 31.^b гљбини, гљбиниою 33.^b гљбинж 88. юдиносъсцина, юдиносъспиѣй (юдиносжштина) 82.^b прѣсъши (прѣжштии) 89.^b
- b) ложъскии (ложесыи) 61.
- c) ѿ дѣмволъскии 101.^b

3) и, ии in є – є immutantur:

изѣкѣтѣш 28. шсеазъ 28. 29.^{ab} въизоше 28.^b ме, те, се constanter. дає 28.^b мысле 29.^b възлегъ ів. бѓословѹе, въпїе, наоучає ів. творе 30. ѿ горкые, фарашие (работы) 31.^b носе, дарѹе, црковные, по-

юцие ib. скрѣтие, ключе вратише, противишѣ 31.^b нетакишие, свое 32.^b прѣель, хоте, ицѣлкѣ 32.^b простирає 33. оукѣркѣ 33. посѣра 33.^b начелкыши 34: горечион, сзыкемк 34.^b есс. есс.

4) ж, иж in оу, ю immutantur:

вѣхор, въпезаллору 27.^b разлочати се, ib. вѣрс, рѣкс твою 28.^b с твою, некѣрвюци 8, неимоу, вижоу ѿ поуда 28.^b извѣс, пльтию 29. гльбнору 29.^b живокытию десиницею 30. мрачнию вонроу 31.^b славс, некою, вѣнисю. 32. скоюю волею 32.^b изгыбшю, драхмс ib. погрѣжаема 33.^b непрѣмѣнию, пристоупи 33. пламенѣноу, осезаемою, вѣспѣкающе, вонциаго 34. вѣпощтъ 34.^b моссенскѹю 37. есс. есс.

5a) ε interdum in locum n succedit, atque huic regulae praecipue se accomodant genetini plur. substantiuorum masc. et fem. generis in κ ac substant. n. gen. in ηιε desinentium:

заповѣден 32. гкозден 31 32. пѣсенн 34. дѣтн 63. пастырен 83. болѣзнен 107.^b

5 b) ε in locum uocalis κ succedit.:

дѣврѣмь 27.^b 28.^b 30. несчетен по (нескѣткыи) 30. мнѣжество 30. близнецъ 30.^b 32.^b ревнителъ (рквннителъ) 38.^b испражненк 55.^b распенк 62. некѣжествна 84. блгочествѹж 84.^b весь 90.^b

6) η-κι mutuo funguntur, seu n in locum κι succedit, seu contra: аифе бо не бы . . . 34. пїнк 47.^b

7) ο interdum a) цисе a, plerumque autem b) цисе κ appareat, uel etiam post sibilantes c) locum uocalis ε tenet.

a) нешполимоу 33.^b; b) страхомъ 35.^b съборомъ 46.^b съборомкъ исномъ 84.^b чрквокъ 84.^b храборинкъ 102.^b любовкъ 114. любовниу 103.^b 104.^b; c) некѣроюромоу 27.^b измѣнившомоу 31.^b горечион 34.^b меіромоу се 53. настакльшомоу 59.^b 69.^b скѣдажомоу 80.^b

8) οу plerumque цисе κ appareat:

вѣзопи 27.^b 28. 29.^b вѣзви 28. 43.^b вѣзвиҳъ (вѣзвонти) 62.^b 74. 106.^b дрѣзинѣки (дрѣзинкти) 34. сокредѣство (съредѣство) 46.^b

9) a, ε, οу omnes post uocales ε et οу etiam post ο plerumque praejotantur :

a) повелѣниа 60.^b змиюкою 70. соудни 74.^b неѣжествна 84. хранителнє 84. патриарѣски (съборы) 85.^b застѣпление 85.^b своюмъ 88. георгииа 102.^b храврованна 106. есс. есс.

b) ѿчиюмъ 37.; ѿбесемъ 50. 53.^b 61.^b 63. чюдитесе 53. чюжадахъсе 48.^b чювѣстѣнаго 41. 63. плачиюремъ 59.

10) а, ε, ογ plerumque non praejotantur, α et ς nunquam, etiamsi aliis uocalibus postpositae sint, ut e quauis pagina codicis nostri appetat.

11) κ pro ε ponitur: στάδικης:

12) Compendium ελ aequo ac ἵπ (шт) obseruatur; sed occur-
runt etiam in codice nostro uocabula, quae dentales consonantes
Δ, Τ elidunt:

а) πραζινικъ (праздникъ) 45. πραζηίκъ 44.^b 45.^b 47. есс. πρα-
зновати (праздновати) 49.^b πραζηίемъ 84.^b; б) πομошии 37.
немошии 53. εдиносвшиа 39. ψεκшикъ 102.

13) η euphonicum obseruatur.*)

Quod ad formas spectat, notamus in primis casus substantiuorum
a genuina palaeoslouenica abhorentes declinatione, qui sequuntur:

цркви ткоа (nominatiu.) 45; любкии (любкве) 101.^b; чинове
53. 55.^b 63.^b врачеke 83.^b

Deinde exhibemus adiectiuorum formas, quodam singulari con-
tractas modo, ut plurimis exemplis comprobatur:

кесемъши (адъ), recte въсесемъши, 55.^b жиготни 41.^b
вѣчны (живѣ) 44.^b эриосвшии 50^b погребенъ 52.^b свѣтлы 52.^b
немошии ib. бжесткви 54. слѣкы 31. 57. сладкы 66.^b тѣлесны
85.^b патриархъ 87.^b прѣсвѣтии 89.^b; фараоне (фарлони-я),
ѡ работы фараоне 31.^b; прѣкѣчни (хѣ) 83.^b юдинородны (снѣ)
116.; иуденскими 46.^b; новѣмъ (новѣемъ), въ новѣмъ своемъ
гробѣ, 36. чрьмнѣмъ 58;

агглаци (лици) 70.; стыхъ 83.^b есс.

Accedunt gerundia praeteriti, eodem atque adiectua contracta
modo:

ѹвѣриви 29. ѹмрѣтиви 35.^b съкроющи 36. пригвозди 38.^b
расрѣшии 40.^b начрѣтави 41.^b истѣщи ib. есс.

Ibidem leguntur etiam plenaе uel compositae adiectiuorum for-
mae, ut:

агглаки 46. бжии (снѣ) 48.^b лютин 49. есс.;
грѣдѣщаагѡ 68.^b; ѿуденскіе, жестокіе 48.^b есс.;

*) Hic notamus ambiguum esse in capite 1mo indicium, quod sub
3 a.) occurrit, nam proprium est etiam dialecti Serbicae. Aequo
ambigua sunt in capite altero haec omnia indicia, quae sub 5
a. b.), 6) 7 a. b.) 9) 10) 11) 12 a. b.) 13) leguntur, nam eadem
etiam in codicibus mediae aetatis sloueniae inueniuntur.

иудаиции 37.^b въкрии 39. гробыши 39.^b неистини 55.^b члвчесции ів. мртви иф. агглции 63.^b оученичесции 76. чесніи 78.^b брати, кеславини и прѣхвалини ів. есс.;

мртвыхъ 39. неистыраемыи^a 48.^b ;
сь мртвими 55.^b ;

Formae: почто (почто) 28.^b много (мъного) 30. запечатъ-
лено 49. скровицъ, концъ есс. hoc modo ortae sunt, ut қ-ъ inter-
dum elidantur.

Item haec formae memoratu dignae uidentur:

възлюбленая 86.^b
назовши 44.^b
пендиостию 49.^b
пострѣ^a 27.^b 28.^b

Nunc exhibemus specimina linguae, quae sequuntur:

Specimen 1.^m

fol. 35.^b НЕ Г. МРНІЦА^a на вѣ-
ринѣ съ і поѣ въскро въ го гла на
Си миросица^a дѣ гла тъжде въ:
Почто мири съ слъзами ш оученїе
изливаєте камень швалисе . гроб
истырксе . вѣте тле животомъ попран⁸ .
печати свѣтел съ вояющи излече^a . спѣ-
шее людѣ стражники непокоривы .

С мртое спѣ се съ пльтию бжнею . адѣ ру-
даєть . текиє радѣ ръцате апломъ . оу-
мртвивы ѿ с мртвъ . пръкороженъ
из мртвыхъ . вѣ варкетъ въ галленъ ::

гла :: а :: Миросицъ жены . къ гробу что прѣ
идосте . что ищете живаго въ мртви .
въскре гъ дръзанте вклѣ аггль ::

Съ страхомъ прїдоше жены на
гробъ . масти ми тѣло твоє пома-
зати тѣщу се . и се не забрѣтше .
недоимѣхѹ се къ себѣ . ра-

fol. 36. зоумѣюше въскрнє . на прѣставъ имъ
аггль , и ре . въскре гъ дароуетъ имъ велю мѣтъ ::
Прїдоше на гробъ . магдалїнѣ есс.

Specimen 2.^m

fol. 84.^b Мѣижъ ѿѣ памѧ вѣноенїи ѿѣ . ѿ
всехъ вселеній съвѣтѹше сѧ . въ
стымъ градѣ никодимѣ стѣмъ . благо
честкоуж православны сѹнице .
славимъ и празнѹемъ . ико зла-
го арїа безбожаго велїна . вѣома-
дрио разрѹшиш . изъ съборијж чре-
ковъ изгнаш . съборомъ именомъ
сѧ вѣша юдиносырия прѣже вѣкъ .
всѧ паѹчиш исповѣдати вѣрою швра-
зиѣ . извѣстѣш благочестїю испо-
вѣдающе . тѣмъ и мы вѣтвиимъ по-
велїниемъ . си посѧдѣши извѣ-
стїю . вѣрюще слѹжимъ . сиѹ и дѣ-
хъ прѣстомоу . въ юдиномъ же бо-
жьествѣ т҃ци юдиносыриїи ::
Стрыи стопи пѣли глаголи ::
Сѹиша стѣпце хва . стравшиа

fol. 86.^b
.
.

Добрѹ сѧ оукрасиши вънѣтъ . и пад-
ка сѧ швразно . съѣдающому тварна .
сего ради тѧ слѣвимъ сѹенице . възлю-
бенна пѣле прѣдикната ::

Ико и вѣтьвъ добраа . краси процѣ-
втиши . корене стаа дѣа мица .
плоды бѣтьвныхъ принесе нае стра-
данїемъ многымъ :: бѣ ::

Мѣдрость бѣиж оупостасијж . рожкиши
дѣце . перазѣмнаго ма злобъ из-
бави . ходатанствомъ ти . юдина
чѣла и прѣнепорочнаа :: єѣ глаголи ::

Чѣткѣ оутврѣжениє :: оудикнс ::
ико и кринъ благожданенъ.

Denique afferimus uocabula, quae uel memoratu digna uel
rarissima uidentur, etiamsi unum uel alterum in lexicis Vostocouii et
Miklôsich-i locum suum tenet:

богословати, богословити, θεολογεῖν: богословоуе 29.^b богословкие 29.
брюна, torax: брюнѣми 101.^b
варяти, praecedere: онъ вѣсъ варяется въ галілеи 35.
влькохыштынъ, гарах, влькохыциное 51.^b
клюзати, turturae subicere: клюзование 29.
въсесѣмѣшынъ, indigestus: въсесѣмѣши ады 56.
грѣгрица, insectum: грѣгрици, ѿ грѣгрицъ 26.^a
дѣиство, efficacia, instinctus: дѣиство показало 43.^b 47.^b
жежение, ustio, ambustio: жеженіа шигана 89.^b
жожелица, insectum, uermis: жожелици 26.^b
заѹшати, alapás infligere: ѿ юдѣи заѹшаемъ 30. заѹшенъ 41.^b
здѣниъ, зѣдѣниъ, testaceus: вѣ здиѣ тѣлѣ 44.^b
зѣница, pipilla: зѣницы 57.
изкѣстъ, firmus: иекѣрѣ вѣрѣ изкѣстъ роди 29.
изиѹрити, consumere: изиѹрише тѣло 102.^b
истакати, effundere: истачающи 40. истакаютъ 45.
иекѣждѣствиє inscitia: иекѣждѣствиа 84.
рачитель, amator: рачителѣ 102.^b
понѣвица, linteum: понѣвицоу имѣе 41.
почрьпalo, haustum: почрьпalo 51.^b
принашати, affere: прїнашающе 39.
сѣматріати, spectare: сѣматрѣюще 77.
сѣмотріение, consideratio: сѣмотреніе 51.^b 55.^b сѣмотреніемъ 116.
стоудникъ, puteus: стоудникъ 50. ѿ стоуденца 51. 51.^b
ѹдъ, membrum, compages: ѿдъ 112.
ѹсѣмънѣти сѧ, ambigere, temere: ѿсѣмънѣти дома 34.^b

Corrigenda.

дѣврѣмъ затвореномъ, (recte дѣврѣмъ затворенамъ) 27.^b
хѣкѣмъ вѣстаніемъ, (христовыимъ), 54.^b
очѣщеніе, (очиштение), 52.^b
чрьковъ, (црькви, црьквъ), 84.^b
въплишыи сѧ на ради, (въпльштыши), 89.^b
въсѧлѣюшимъ, (въсѧвала —), 108.

2) Menaem Septembre.

Codex chartaceus duarum columnarum ac CLXIII foliorum satis diligenter literis cyrill. in folio maioris formae exaratus minioque exornatus est. Ductus literarum seculum XVI.^m exiens indicat. Inscriptio pag. 1^{mae} manu recentiori facta indefinitaque (**Гіс книга
многу трескавецкю пресветие вѣце нае брѣ въ лето 1555.**, quod annum MDCXCV significat), ostendit, codicem nostrum olim ad suppellectilem ecclesiae Trescauecensis, quae sita est in Macedonia, pertinuisse, antequam in monasterium S. Dymitri migrauerit. De auctore eiusdem frusta quaesiu.

Quod attinet ad linguam huius menaei, ad mensem septembrem designati, notamus in primis indicia, dialecti mediae aetatis slouenicae propria, etiamsi ea quam paucissima leguntur:

1) **а - ж** legitime obseruantur:

памѧтє 3. та 7.^b землја 71.^b; дајакт 2.^b 3. мждростїк 3. 11. 71.^b исповѣдахј вѣмждрїе 7.^b пашј паджј ів. мишцеј високож 7.^b бромждре 11. прѣмждрости 11. зекције ів. вѣде вѣдениш 72. изкрациј, сжир, паджкара, пажтє 72.

2) **а** in locum **ж** succedit:

прѣвѣж (клетка) 11. мждростїк 46.

3) **ж** uice **а** apparet:

начашиј 72.

Accedit altera indiciorum series, quae produnt rationem codicis serbicam:

1) **ь** constanter scribitur, etiamsi locum lit. uocalis **ъ** tenet:

стѣпника 1. вѣзка **ъ** ів. вѣпїемъ . съгрѣшенїа . написавъ . по польѣ . съриѣкъ . стѣпос . агарѣкъ . ох ѿнъ посимъ . дшама нашимъ . потрѣль є . вѣстанїа . разрѣшиль еси . вѣзкыль є па крѣ . есс. есс.

2) **ь** a) in radice suffixisque plerumque locum suum tenet, sed etiam b) pro **ж** ponitur:

a) **стѣпкъ**. **стѣпника**. 1. пачетї **ъ** ів. коньцъ 1. 77.^b слѹжбеници 2. дѣжъ 2.^b вѣтище **ъ** ів. грѣдиниє **ъ** ів. вѣзъ 4. вѣзмѣдїе **ъ** ів. напльнетсє 5. тврѣдо **ъ** ів. тврѣлкнїенїе 5. чрквиноє **ъ** ів. вѣскрѣсенїе 5.^b лѣгцикъ 6. вѣницикъ 9. процвѣла еси 10. шипкъ 16.^b вѣзвѣшъль 1. 17. 18. 30. pl. locis. вѣодѣхновен'не 19. вѣшъль еси чювѣстквиќ 27. жрѣцъ 29. пожръ се (sic.) ів. мѣчъ . мѣча . 34.^b вѣсесъжеженїа 30.^b пѣстрою (одеждею) 30.^b прошкъ 33. вѣзконьчию . 34. спасителъ 38. пѣскъ 47. есс. есс.

- b) (изъ) гльбини 7.^в 34.^в гльбини 15.^в (въ) гльбинѣ 58. 85.^в
104. 160. гльбина 132.
c) κ signo ' suppletur uel ommittitur.

3) α-ικ in ε-ιε immutantur:

με. τε. сε. паметъ const. въче 1. приє. ткое. ів. прозвѣ
1.^в илкѣ ів. шкѣтвє. прѣквкае. прѣсѣтое. сквѣксплаае ів. овѣ
твое 2. и скжихѣстссе пшеткынѣ запшеткыше. люсен. пшавиден.
скхранае. приетно ів. гліе 2.^в ю. ское. въ єзыцѣ. скмѣ. и
пшаквиден ів. . гонеріс. схтрашае. въ землю ваше. грядине
ваше ів. есс.

4) ж-иж in ογ-ю immutantur:

вѣомѣдрїе 1.^в мѣдрѣ 2. слахъ ів. парекстссе. сънижѣстссе.
вѣденирїс. ів. приидѣ. вѣдете. землю скю. вторицю.
глакю. правдѣ. завѣщаю. вѣдѣтъ. сѣть. ів. ткѣдостю 2.^в
погвкаю ів. наѣдѣ. призрѣ. пакедоу па вѣ схютс. ів. вѣрашѣ.
сумиож. положж. похожѣ. скткорѣ. поженѣ. ів. скрѣшоу.
мѣдноу ів. есс.

5 а) α illegitime ex α in themate haerente et α non praejotato
conflatur, uti e quavis pagina appetat:

еврѣскаа 1. напаляемо 1. напаляютъ 10. вѣтвила 2. полѣскаа
2.^в вѣтхал ів. селнаа 3. чистнаа ів. мнѣлѣтнаа ів. добраа ів.
блѣодѣтила 4. приюлавѣнила и прѣпрославиенаа. ів. вѣсаѣскаа
4.^в чтаа 5.^в прѣнепорочнаа ів. есс.

5 б) α duplicatur: аароновъ жезлъ pl. locis., дѣла 22. pl. loc.,
мѣра дѣла const.

6) α et ε omnes post uocales plerumque non praejotantur:

сигрѣшениа 1. рыданїа ів. склїаль еси 1.^в кишнїе ів. вѣши
ів. моя 2.^в ткоа 3.^в прѣпоасашѣ 5.^в зїаїа ів. поахъ 9. есс.

(мора pl. locis. морѣ 53. цара pl. 1. скткорѣ есс.)

7 а) ε succedit in locum ι, atque hic pertinent genetui pluram
les substantiuorum mas. et fem. gen. in κ desinentium:

моши 1.^в 2. дѣбродѣтиен 1.^в 149. запокѣден 5.^в чрѣви 7.
зѣкѣрен 18.^в 130. сктеп 24.^в страстен 14.^в 21. 27. 34.^в 104. 133.
140.^в 158. царей 82.^в мѣжен. 132.^в болѣзиен 144.^в

7 б) ε plerumque uice κ appetat, atque hic pertinent sufixa
ubstantiuorum adiectiuorumque, quae litera uocali κ cum themate
iunguntr, nec non casus substantiuorum adiectiuorumque, eadem lit.
uocali cum themate iuncti.

8 а) σ pluribus locis pro ε ponitur:

измѣнившомъ 4.^в наставльшомъ. рожквшомъ. ів. приведшомъ
5. цртквиюшомъ 8.^в 9. 12. излїакшомъ 12. низложившомъ ів. ис-
*

тре^сшом⁸ 13.^b наст^авл^ьшом⁸ ib. к^к л^оч^ишом⁸ 15. с^ък^рш^ьшом⁸
49.^b т^рк^{ко}юшом⁸. 72. в^кс^іав^шмог . 147.^b; четв^{ор}оконечн^ий
88. четв^{ор}очтн^{ом} к^ртоу ib. топлаа 138.^b топломог 151.^b

8 b) o fungitur etiam uice τ, atque hic pertinent suffixa substantiu. adiectiuorumque, quae litera uocali τ cum themate cohaerent, nec non casus instrumentalis num. sing. substantiuorum adiectiuorumque masc. generis in τ neut. gen. in κ desinentium:

9) ογ рго τ ponitur:

в^кз^зпил^ь 37.^b 107. 146.^b 161.^b в^кз^зп^іем^ь 23.^b 46.^b 51.^b 77.^b
в^кз^зпивш⁸ 155. с^оу^пр⁸г^ь 59. с⁸и^пр⁸жи^пла 108. (с^ъп^ржг^ь).

10) ι - τι confunduntur, seu a) ι in locum τι succedit, seu b)
contra:

- a) αιρε κι — ιε κι 1.^b ib. πρ^κεινικατ^ь ib. πρ^κεινικας ib. αγγειι
nom. pl. с^ъ агг^ели instr. им. 17.^b сином^ь 2.^b κι 2.^b 3. pl. 1.^b
ώ ε^троби 5. ώ негит^іа в^к бит^іе 6. в^кзи^ваю^ци 14.^b 26.^b const.
в^кзи^ваа^ше 10.^b 19.^b 20. const. ecc.
- b) в^к п⁸стини 1.^b косты ib. вол^ѣзни acc. pl. 1.^b πλή^нη^ны^кο^υ 2.^b
и^нокол^ѣнныци 2. с^ипеници 2. (гл^азма^иен^іе) по^хоты 3. г^ѣы 3.
const. χ^ѣи 4.^b const. о^вит^ѣлы 3.^b м^ировы 10. pl. 1. (πο) π⁸ты
12.^b 22. в^к моры 13.^b м^ои^севы 17. pl. 1. с^ипени^ни^к 18.^b 26.^b pl. 1.
չ^մրե^ւել^ի է^սи 20. օ^վմրե^ւե^լ 21. ecc.

11) τ fungitur a) uice ι, b) uice ι,

- a) πιτ^ѣв ιε (питавъ с^а) 18. в^кспит^ѣ (д^ѣхови^ни^н) в^кспит^ѣ є^мл^ѣ-
ком^ь) 26. πιτ^ѣ 32.
- b) αγαρ^ѣни 1. и^нѣ^доут^ь 2.^b ε^λαγαρ^ѣни^ц 43. ώ κορεи^ѣ 47.^b 48.^b
51. ecc.

12) ι post λ euphonicum ι post τ legitur:

- a) Δρεβλιε 1. г^ѣлют^ь 3. в^кз^злюбл^іен^ь, г^ѣзм^лиен^іе, ib. πρ^κеста
вл^іен^ь 3. помишил^іен^іе ib. ecc.
- b) чюдните, чюсь 2. чюбн^ь է^սи б^ѣ и чюдна д^ѣла твоа 76.^b чюдо
const. чюв^ьств^ьно pl. locis. чюв^ьства 131.^b плачи^ущ^іе, плачи^ущим^ь
2. 30. в^крачу 80.

13) λ euphonicum obseruatur.

In codice nostro occurunt igitur praeprimis indicia linguae mediae aetatis slouenicae, quae sub I) 1. 2. 3. leguntur. Inscriptio paginae extremae: г^ѣш^ь языче. г^ѣледните очици. пиш^ѣте р^ѣчици
д^онде 8в^ѣкнет^і — item originis slouenicae uidetur esse. Etsi nonnulla indicia, quae in capite altero dissertationis nostrae sub 6) 7a) 8b) 10a b)
11 a b) exhibemus, interdum propria sunt mediae aetatis slouenicae,

nihil tamen certi conficiunt; nam in codicibus serbiciis aequali, uel magis probato funguntur munere. Haec autem indicia, quae accedunt sub 1) 2 a b) 3) 4) 5 a b) 8 b) 9) 12 a), ut plurima sunt, ita et indolem et rationem codicis serbicam plane ac aperte conficiunt.

Qualis est autem ratio linguae slouenicae et serbicae, quod ad aetatem attinet, in uno eodemque libro MSo? Vtrum pars eius slouenica de quodam exemplo mediae aetatis slouen. remanserit, an contra ex industria scribae cuiusdam Bulgari, qui exemplare serbicum transscripsiterit, profecta sit? Confitemur hanc rem difficillimam esse ad diiudicandum.

Cum autem a) indicia mediae aet. slouen. in codice nostro quam paucissima leguntur, atque indicia rationis serbicae maxime copiosa apparent, cumque b) fere omnes uetustiores codices serbici originis sunt slouenicae, id probabilius esse uidetur, hoc menaeum esse apographum originis slouenicae, a quodam Serba confectum*) et eius dialecto accommodatum.

Declinatio nominis.

Declinatio substantiui nullas praebet licentias, a sincera paleoslouenica deflectentes regula, nisi excipias eas, quae in menaeo mensis septembris (aeque ac in palimpsesto cf. pag. 14. h. d.) auctoritate serbicae dialecti ortae sunt, quum eius rationi singulari lingua codicis primaria (cf. pagg. 18 – 20) accommodata essat. Formae casuum**), quae ortae sunt, syllaba *ок* inter thema et sufixum posita, quum in omnibus codicibus mediae aetatis slouenicae, tum in menaeo nostro locum tenent legitimum: Datius sing. **г҃ш (господеви)** 3., nomin. plur. **г҃коуе** 1. **рѡдѹе** 8. **чиюве** 29. ecc.

Adiectium legitime flectitur ***(*casus*), uel a) per omnes casus et numeros ad declinationem nominis, quae permultis probata est exemplis, se conformat; uel b) declinationem compositam sequitur, quae multis quoque exemplis huius menaei confirmatur: **миѹнїи и нѣснїи** 2, **зло-
вное** 3., **чкстнаа**, **миѡлѣтнаа** 3, **блѡдѣтнаа** 4.; **сиљнааго**, 2., **бѣтнааго**. 51. 56.; **ибсши** (**хлѣбъ да ван на мъ**) 1. **безконичнио** 34. **стѣтнио** 134; **на синансцѣй** 1.; **прѣблѣниаа** и **прѣпрослакиеннаа** (uocatiuus) 4., **прѣиепорочнаа** 5^b **евренискаа** (nomin. plur.) 1. **поль-
скаа** 2^b **стѣи** 1., **злочѣстивии** и **невѣриши** ib; **къ прїпобныи**,

*) Nonnunquam autem unus idemque liber uariam orthographiam ostendit, idque hanc ob causam, quod scriba dupplici translatione cuiusdam operis utebatur, medioslouenica et serbica, atque utriusque secutus rationem, utramque immutauit.

**) Miklosich, Formenlehre pagg. 5. 9. 10. 23. sqq.

***) Miklosich, Forml. pagg. 28. 35. 42. ecc.

въ избраникъ 1. ecc. ecc. Declinatio adiectui composita, quae iam in uetustioribus codicibus slouenicis legitime appetet, inde a seculo XI. latissime patet. Atque persaepe in locum declinationis, quae in star nominis flectitur, iam in codice suprasliensi declinatio composita succedit. Alterum eius ordinem conficiunt formae, singulari quodam contractae modo, quae ortae sunt media aetate slouenica, cum suffixa casuum inde a sec. XI. corrugantes, eo magis conflabantur, quo recentior est liber manuscriptus; **добръ**; **прѣбнаго**, **вѣтвнаго**; **прѣбномоу**; **иѣсниими**; **иѣсни**, **стѣ**; **иѣснихъ**; **стѣами**, **прѣсѣтлакми**, **аггелѣскими**; ecc. ecc. Itaque media aetate slouenica suffixum **ъи** (**ыи**) in **ъи**, suff. **лаго** in **лаго, ыимъ** in **ымъ, ыихъ** in **ыхъ, ыимъ** in **ымъ, ыими** in **ымъ**, atque suffixa **иимъ**, **ии**, **иихъ**, **иимъ**, **иими**, in **имъ**, **и**, **ихъ**, **имъ**, **ими** contrahuntur; suffixum **емоу** (**емоу**), iam longe ex **оуоумоу** conflatum, aequo ac **кмъ** pro **кмъ** (**кемъ**) constanter appetet.

Deinde exhibemus participium, quod eodem modo atque adiectiuum uel a) ad declinationem nominis se conformat: **иимъкъ** 1.^b **шкетвнаго**, **сѣвѣксплатесе** ib. **сѣхранае** 2. **гонеу** 2.^b ecc.; uel b) declinationem compositam sequitur: **люден** 2. **иенакиден** ib.; **запестркшес** (**з-иа**) ib.; **иепавиден** 2.^b ecc. Addimus complures contractas participii formas: **живы**, **дѣлавы**, **редивы** ecc.

Ibidem afferimus aliquot exempla et formas, quae quidem nullo tenentur praecepto communi, attamen memoratu dignae uidentur:

жаспль еси (stupefacere) 1.

модитвѣ павнкше 1.

начеткъ индиктъ (новоу лѣтю) 1. **сѣдина ю мѣдро** члкомъ 3.

исподинитисе писанію на **тебѣ** 1. аще во стакис вѣтрати, не во прѣсталахъ ib.

иѣсниши хлкъ дакан намъ 1 самъ иїа къ градѣ пазаредѣ по пактѣ книгу приє^т (sic!) 1 старѡ во ... ни въ число лѣ^т исчитаетсѧ. 3.

да не злоба измѣнить разоумъ его или лѣсть прѣблестить душоу его. 3.

и поженеткъ петь ка ст҃о. и с то вѣ поженеткъ тѣми 2.^b

благодѣть 2. **благодѣтель** 4. **благодѣтила** 4. (благодатъ).

сѣдѣтель 2. 22.^b 24.^b 53. (сѣдатель).

обитѣлище 46.^b ecc. (обиталиште).

съ трюми **змрѣль** еси отрокы 24.^b

прѣполазъ еси 35. **прѣползвъ** 43.^b

на рамѣ **своесть** (посе крѣть) 154.^b

Nunc exhibemus specimen linguae:

fol. 1. colm. a.

МІЩА СЕПТЕМБРІЯ

въ, а дінь начить види-
ктъ, сирѣкъ новоу лѣтъ.
и памѣ прѣбнаго ѿѣ
нашѣ сѣмїиша стльпни-
ка . и стын мѣ женъ. На-
гій вѣзва . ѿѣ . и по сѣ стрѣ
гл. а . иб . ибснъ чинъ .

Самославна и бжѣтина
вчитељствка хба, моли-
твѣ пакише. па всакъ
дінь вѣніемъ ѧнжителю .
ѡчѣ нашк иже еси на ибѣк-
хъ жикїи . ибснъ хлѣ-
бъ даваи памъ. прѣкѣ
наша скрѣщеніа:—

Иже на синанецѣ горѣ скри-
жали написавъ дрѣвліе .
самъ ийта въ градѣ нава-
редѣк по плѣтѣ книгъ
приє . прѣкѣ проч...
тѣи хѣ кѣ . и сїю съгнѣвѣ
вчаше люди . исполнити се
писанію на тебѣ:

Ико же вѣренская тѣлеса
въ постыни дрѣвліе

fol. 1. colm. b.

непокорши мс въ истинѣ
тебѣ вѣскѣ влцѣ доно-
падиши . тако и ийта
косты расипли, злочь-
стивки и негѣрки ага-
рѣкъ . фалшески при-
адѣ хѣ: ини стря прѣбн-
омъ, гл. є . иб . прѣбнѣ ѿчѣ:

Прѣбнѣ ѿчѣ . аще бы стль-
нѣ вѣщати . не бы прѣ-
сталъ вѣнги, твоє бо-
лѣзни и трѣди и руданіа .
иб шиь носимъ вѣши, не-
жели пошаши . иакоже дрѣко
напааемо сльзами тво-
ими чудишіе аггли .
чюдишіе члци . вѣсове оу-
страшишіе трѣпкіа
твоєго . сїмешне прѣ-
бнѣ . мѣн спсти се даш-
мъ нашимъ:

Прѣбнѣ ѿчѣ силою бжѣ-
внаго дѣла своеи поѣ
влцѣ . на стакъ вѣзви-
де иакоже шиь на крѣ .
иб шиь роукописаніе
вѣскѣ потрѣль ю тѣ ж...
вѣстаніа стремъ раз...
шиль еси . шиь иако...
овчѣ . заколемъ ...
шик вѣзвишиль ю на крѣ
а ты на стльпъ . Сїмеш-
не прѣбнѣ . мѣн спсти
се дашмъ нашимъ :
есе . есе .

fol. 3. colm. a.

прѣмѣдро соломони. чте.

Праведникъ аще постигнє
скончати се, въ поconi
вѣдеть. старѡ бо чѣ-
стнаа, ны не мнѣлѣтияа.
ни въ числе лѣ исчита-
ется. скѣдниа же ю мѣдро
члѣомъ. и възрастъ ста-
рости житїе не скрѣно.
оугоденъ г҃ыи бывъ. возвлю-
бліенъ бы. и живѣи по-
срѣ грѣшникъ, и прѣ-
ставліенъ бы. да не зла-
ба измѣнить разума его.
или лѣстъ прѣкъститъ
дѣлоу его. реніе во злоб-
ное, г҃убитъ добраа.

Descriptio menaei Septembris absoluitur tandem appendice, qui aliquot rariora vocabula continet:

брѣши, torax: обакътссе въ брынїе правды 149.

брѣнѣль, fornax ad conflanta metalla: ико злато въ горнили
искъсы ихъ 148.^b

г҃жгиеніе, mussitatio: г҃оугнїенїю езыка и г҃аса твоего 26.^b

дѣтопитателъ, puerorum institutor: дѣтопитатель 26.

зѣница, pupilla: ико же зѣнициоу ока 137.^b

краеѹстакънъ: краеѹстакнѣ създателя 132.^b

лжавѣсткие, insidiae: сего ради потьцласе ѿ срѣди лж-
авѣсткїа 3.

напрасныъ, subitus: пошстрит же па напрасны гнѣкъ 149.

ненскоѹсбражынъ,-но: тебе ненскоѹсбражиоу мѣръ 96.^b 129.^b
ненскоѹсбражио 42.^b 112.

ненскоѹсомжжынъ, sirum non experta: ѿ ненскоѹсомжжнїе
3.^b 43.^b

нетренкинъ: нетренинъ морескю шкестковакъ стъзы 150.^b

оглѣхнѣти, surdum esse: оглѣхнѣвъ виѣтръ цркви захарїа 125.

полъскъ, campester: дрѣва полъскаа 2.^b

прѣлагати, mutare: и глаглиеніе по хоты прѣлагаетъ змъ не-
злобивъ 3.

прѣштеніе minae: огнѣнаго прѣштенїа не оуводатѣ 8.^b

fol. 3. colm. b)

и глаглиеніе по хоты прѣ-
лагаетъ змъ незлобивъ .
скончавсе въ малѣ, испль-
нить лѣта многа. оу-
годна бо вѣ гѣи дѣа его.
сего ради потьцласе ѿ срѣди
лжавѣсткїа. людне еже
видѣвше и неразоумѣвшое.
ни положише въ поми-
шленіе таковааго. ико
благъ и матъ въ пропо-
бный его. и посѣщеніе
въ избранныи его:

есс. есс.

пјектнкетко institutio puerorum: пјектнкетко^a 132.^b

прашта (funda), turris: и ѿ працкъ, тако камень тарости испольнь падоу грады 149.

сога (соса), abies: на согѣ повѣщенк 57.^b

сухота, siccitas: сухотъ 2.^b

съпоборъствовати, simul belligerare: съпоборъствъи 3.^b
съпоборъ скнимъ 149.

типа, соена: типю стрѣлью ѿтресла еси ѿроковице 134.

точилниe, torcular: точиле 2.^b

тъзоменитъ, побѣды тъзоменитъ показвае 91.^b

Corrigenda.

прѣзрѣ (наша свгрѣшенїа) 1. recte прѣзри-
ш працкъ 149., recte прашти.

3) Menaeum mensis Nouembris.

Menaeum mensis nouembris, de quo hic agitur, uno volumine chartaceo maioris formae constat, atque nunc tantum folia CLV integra*) complectitur. Ductus literarum cyrill. seculum XVI. ostendit; sed color earum propter humorem immutatus est, praecipue autem minium literarum grandium inscriptionumque rutile factum est. Inscriptio**) paginae 1.^{mæ} (Гїа книга гл€еми миин€ є ѿ монастири трескавець храа ѿспенїе прѣстисе вл҃це пашен б҃ци и прѣно дѣкви тарїе ежї є по ѿвласти прилепскисе) ostendit, codicem nostrum ad suppellecitiem соенобии Trescauecensis pertinuisse. Altera inscriptio (Гїо книга гл€еми миинки мїца по ѕе, прѣпокеза юань: стоявъ за скою да ѿвѣдоми прости да мїе . помоишница прѣстала вѣда мїца (се) и вѣле ѿ рѣ хѣба 1701.) manu cuiusdam Joannis Stojow exarata est, qui codicem anno 1701. iterum ligauit, ut ipse hoc loco confitetur. De auctore codicis frustra quaesiui.

Hic codex pertinet, quod ad linguam eius spectat, ad seriem monumentorum slouenico-serbicorum, nam est apographum cuiusdam uetustioris codicis slouenici, dialecto serbicae accommodatum. Nunc autem per omnes codicis partes orthographia serbica diuulgatur. Ad confirmandam serbicam eius rationem, non repetimus indicia, quia fere omnia in codice, quem supra descriptsimus, in cap. altero

*) Officium diuinum primae diei atque initium alterius diei huius mensis nouembris deest, folium 26.^b uacuum est.

**) Haec inscriptio manu rudi ac recentiori facta est.

inueniuntur. Quod si tememus, sufficit, ut ea exhibeamus, quae in nostro aliisque codicibus serbiciis rarissime apparent.

1) o in locum a) a uel b) ѿ, uel c) e succedit:

a) полата 93.^b 94.

b) врътесь 94.; (врътъшъ, врътъшъ, врътесь);

c) црткоющомоу 38.^b оғмрътвившомоу се 56.^b родившомоу 104.^b
прославлъшомоу, оғкрѣпльшомоу, дѣйствующомоу 136. соуде-
щомоу 144.^b

2) о interdum uice ѿ appareat:

къзѹни 104. 109.^b къзѹните 106.^b къзѹниe. 107.^b 108.^b

3) ѿ locum literae ж tenet:

къ глаꙑны (морскыи) 12. глаꙑниоу 78. 85. 146.^b

Ad confirmandam serbicam codicis nostri rationem afferimus etiam specimen linguae breuissimum, quod utramque columnam folii 20. continet ac infra sequitur.

fol. 20. colm. 1.

М҃ЦА . Т҃О . ѿ . СТЫГ .

МНКЬ ГЯЛЯКТИСНЯ

І ЕФИСТИМІЕ . СТРЫ .

ГЛА . Й . .. о прѣслѧ .

Млѣко вѣспитанъ вѣры .

моукъ ради многы гала-
ктишне и скрѣбенъ. къ хѣбу

пришкль юси врѣстѹ. къ

приютна жрѣтва. съврь-
шенъ ное заколениe . сам-

колъникъ оутсрѣмлjeni-

ю всебогате . Ѡле тврь-

дию ти извѣстнию вѣры .

сю же ѿ вѣ полѹчи швожа-
юемъ . нѣя съврьшеничише :

Хоудожствѣ незъискаль, юси

блѣки источника . жела-

ниши краиниe, тогъ свѣтло-
стию . и дѣю и помышленіе .

шварила юси вѣбодѣ же-
ннаа . и низложила юси крѣ-

пкымъ противлjenii . мно-

къзънаго и старого мѣла .

единствуюшимъ бѣтвъ-

пою ѿукрашениe . мниe

многострѣлаaa :

Два свѣтилища прѣсвѣта .

вѣстека разѹмнаго, во-

снисла блгти . и тварь

в соу блгчно швараєта .

прѣкъходенiими стрѣни

свѣтlosti ми . исцѣлjenы

бѣтвными ражжены

сюже прѣсвѣты празни-

къ почитающи . тѣ роди .

всѣ шѣфающиа хѣ прослави

columna . 2.

слава . и нѣя .

Рѣѹнисе дѣамъ просвѣщенiе .

съгрѣшающимъ пристани-

ще . неродивымъ исправле-

ниe . рѣѹн се оутѣшениe

и радости , скрѣбенимъ

помощи . рѣѹнисе блга немо-

жнин дѣшь исцѣлjeniе . рѣѹ-

нисе съмирения къ боу хода-

танце . сердфимъ всѣхъ

тако соѹци стѣши чѣша :

Тебе пригажаєма вид-

ции на крѣпъ ісѧ. стрѣлы
приюмлююща волю вѣко.
Дѣвь и мѣни твои. чедо гла-
ше, чедо сладкое. извѣ-
ни праѣдно како тѣшиши.
Крачю нещѣливи земльны
неношь. и ѿ тліє всѣхъ изва-
ви млрдѡиємъ си.

ecc.

Declinatio nominis.

Quod ad palaeographiam slouenicam spectat, magni est in primis momenti ratio scribendi; ut enim multa indicia alterius dialecti et certi aetatis prae se fert, ita et patriam *ut* ueritatem codicis ostendit. Attamen multo magis ad palaeographiam ualeat, si ueterem Slouenorum linguam, quod ad formas attinet, diligentissime consideraueris. Veteres grammaticae formae intercidunt tempore procedente; atque licentia earum eo latius patet ac diuulgatur, quo recentior est liber manuscriptus. Itaque memoria (descriptio) librorum slouenicorum XV. et XVI. sec., quibus nostri quoque codices sunt adnumerandi, eo fit difficilior, quo maiores sunt formarum mutationes, e uariis dialectis et temporibus dempromptaе, ut ualde difficile primariam originem inuenieris, atque posteriores mutationes, ut factae sunt paulatim, ab ea discreueris.

In menaeo mensis nouembbris, de quo nunc agitur, multae occur-
runt nobis formae, quae memoratu dignae uidentur:

Formae casuum, quae ortae sunt hac ratione (cf. pag. 21. h. diss.), quod syllaba *ок* inter thema et suffixum posita est: *крачекъ* (constanter), *чиновъ* ecc.;

Exempla adiectiuorum, quae declinationem compositam (plenam), apud Vostocouium et Miklosichum expositam, *) sequuntur: *непсѣклини*, *З. съврѣшнъ ногъ*, *бѣтвное*, *сладкое*; *бѣгоблженина*, *многострѣлна* ecc.; *разоумнааго*, *силикнааго*, *прѣ-
свѣтлааго*; *тврьднє*, *изѣстніе вѣры*; *добримъ*; *блѣши*, *нено-
шнъ*, *негѣшнъхъ*, *важнинкихъ*; *смѣренъ пынимъ*; *вѣриними* ecc.

Formae adiectui compositi, quae media aetate slouenica contrac-
tae sunt atque praecipue in hoc menaeo mensis nouembbris maxime co-
piosae apparent, ut multis exemplis duorum tantum foliorum, 20 et
37. probatur: *прѣсвѣтлы* 20. *прѣкъ*, *негѣштвны* *прѣстолъ* 37.;
многокъзънъ аго и *стараго*, *развѣнаго* 20.; *стъ бѣ* (uocat.), *бѣзъ-
наченъны*, *стъ крѣпкы*, *стъ бесмрѣтны*, *единносочини* 37.; *само-*

*) Miklosich, Forml. pagg. 73. sqq.

вълнишъ 20, нефестивиумъ, огнишъ 37.; вѣрны, небеси агглоръ (recte небесни аггели) 37.; многи 20.; неродивиумъ, земльни 26. крѣпкыи, бѣтвиумъ 20. есс.;

Formae participii compositi contractae: atque α) formae participiis praesentis actiui: съгрѣшающаго, лобызяющаго; царѣвѹющиомѹ et alii datiui, cf. pag. 26. 1 с.), съзидающомѹ, рыдающемѹ; съгрѣшающимъ, скрѣбенімс, прѣвъсходециими есс.; β) participiis praet. actiui: исцѣливи, изволиви; възниавшиаго, възнесшадаго, създавшаго; огнрѣтившомѹ, оутврѣдившемѹ, озарившемѹ; прославльвшемѹ, оукрѣпившемѹ; руладшихъ; възпиравшимъ, разѹмѣвшимъ есс.

Menaeum mensis nouembris continet aliquot exempla, quae quidem nullo tenentur praecepto communi, tamen memoratu digna uidentur atque in grammaticis et lexicis palaeoslouenicis collocari possunt, quaapropter appendix eorum ibidem affertur:

въжилати юмы крѣпостью 2. (въжилати, corroborare).

врачевѣ ненцѣлныи стрѣтен 3.; врачевѣ недонгоющиимъ ib.

исцѣливи земльни пемофи 20 есс.

иако двѣ келицѣ сицѣ 3.

тропачелнє швразно 9.^b

зканіе тъзоменитое прии 17.

моукъ ради ... въ хвѹ приишъль юси врѣстоу 20.

художѣсткѣ невѣзыскаль юси блгыи источника, желавшиихъ краиниє . ib.

единствѹющиимъ оукрашеније мнцѣ (единствовати) ib.

дшамъ просвѣщенїе. съгрѣшаюшимъ пристанище. неродивиумъ испраклиение есс. ib.

радѹнсе оутѣшеније и радости, скрѣбенімъ помоци. ib.

нисложила юси (мнцѣ) миокъзынаго и стараго мтла 20. (многокъзныи callidus, многокъзниство; къзнь).

иависе съгражданинъ аггломъ 31.

слово "спостаси" агглорској юѣтво съдѣлалъеси 36. (спостась υπόστασις; спостасиъ).

прапрѹдѣ блгти и силы 38. (прапрѹда, purpura)

житиа метежъ 42. (матежъ turba, turbabio).

колѣзни ранѣ прѣтрыиѣль юси 43.

раздрѣшаи єжиноу клеткоу 43. 111.^b

иако орлѣ крила 45.

воловиши жилами сиюмъ 48 (колоши, bouillus).

златокованноу троѣбоу 59.^b

бѣодѣхненіи шрданъ 61.^b

тѣлеснimi ображени. и различнiми гаданi. и образы
законими порицани 66.^b

страшнаго испитания вспоменоу чл 70.^b

кричаще слезеи 70.

на таѹжн жительствиен странѣ 78.

иако трѣлѣтъсткоюиоу юнициоу 100. 108.^b (iuuenca 3. annorum).

макиедония 117.^b

обеташаніе 148.^b

Corrigenda:

скрѣпей 20, recte скрѣпен (скрѣпин).

ранкъ (— болѣзни) 43., recte раны.

рившю се (?) ..

4) Octoëchus.

Codex noster uno uolumine chartacao CXCIII. foliorum maioris formae constat atque literis cyrillianis maioris moduli scriptus minioque exaratus est. Codex conficit extremam octoëchi partem; continet enim tantummodo echos, septimum ac octauum, una cum tropariis ac stichiris, quo appendice argumentum talium librorum saepissime completur. Autorem codicis cognitum habere non confitemur, quoniam nec nomen nec patriam memoriae nostrae prodidit. Aeque ambigua esset aetas eius, nisi literarum ductus seculum XVI. incipiens indicaret. Hoc autem in dubium non uocatur, quin octoëchus noster sit originis serbicae, uti his indieii demonstrabitur:

1a) в constanter scribitur

истьшице 1. испровергль, страшкнь, сильпк, скрѣпть 3.
тькмо 4. единъстъшнаго 4.^b млрѣдъ 5. трислѣпчное 5.^b 6. чьсти
5.^b честь 8.^b земльк 9. склопужкъвк 9. ѿврѣгль 10.^b пльзе
(земи...) 11. агнѣцъ 15. мрѣткв 15.^b 16. крѣкв 16.^b силькъ 18.^b
вѣсесилькъ 22. трѣгъ 25.^b бадрѣно 26. коньцъ 35. ѿ конкъцъ 44.^b
члколюбъцъ 66. изъвѣна 81. распѣша 20. 41.^b 102. зачѣнши 46.
70. 74.^b 82. 177. на послѣдъкъ, тѣждѣ 90.^b вѣпльцице 90.^b стрѣ-
носъцъ 109.^b вѣзъпи 116. лѣстъцъ 122.^b ег҃пѣтъскаа 145. шипъкъ
148.^b (стѣн) страдалъцъ 161.^b ѿ сoudѣкъ 186. есс. есс.

1b) в in locum litterae ж succedit:

глыбина 9. глыбини 13.^b 24.^b 58. 61. 69. 86. 102. 124. 143.^b

2) а иа immutantur a) in ε·ю, b) in ќ, c) in ѡъ:

a) Exempla e quavis pagina apparent:

b) съѣзанъ (съѣзжати) 42. 55. 56.^b 81. 133.^b

истрѣшъшомоу (истрасти) 64.^b оукѣзаше се (оуказаша сѧ) 75. съѣтишю (сватъ) 83. вѣспѣкинъ вѣтиюши 108.^b обрѣфъ 124. вѣтка 136. (блѣтка) напрѣгъ 161.^b распѣтіе. просѣкъ 183.^b

c) вѣквицъ, вѣквѣзиниымъ (вѣзити) 161.^b

3) ј-иа in ε·ю immutantur, ut e quadam pagina apparent.

4) аа illegitime ex а in themate haerente et а non praejot. conflatur, ut quaevis pagina ostendit:

непорочнаа 1.^b прѣкѣлаа, ненскѹсъобращнаа ів. нешпоримнаа 2. вѣсаческаа 3.^b разѹминаа 4. трисвѣтлаа 4. 7.^b съѣтодателнаа 16. равнаа 4.^b трисвѣтлаа, бѣоначелнаа и сїентелнаа 5.

5 а) ε interdum in locum и succeedit, atque huic regulae praeципиe se accomodant genetiu plural. substantiuorum masc. ac fem. generis in ќ ac substant. n. gen. in ию desinentium:

непостасенъ 5. скрѣбенъ и страстенъ 5. напастенъ и стрѣтенъ 7.^b 95.^b страстенъ 21.^b 22. 32.^b const. скрѣбенъ 55. моченъ 70.^b 139.^b напастенъ 71. 162. зѣкѣренъ 81. слѣстей 82. ересенъ ів. заповѣденъ 133. 150. 151.; (злемъ 23. изленъ 30.).

5 с) ε ponitur etiam pro ќ:

послѣждѣ 6. прѣтрапѣнъ 8.^b испокемъ 9. вѣчныє 16.^b недрѣ^м 17. съмотреніа 19. зекеріи 19. нетрѣпцире 21. спас 23.^b нераздѣльно 28. вѣмѣстнлире невѣмѣстнмало 30. недрѣ 33. на дрѣвѣ 41.^b 63. 71. 104. 133.^b вѣ храме 46. покѣлель 68.^b 79. прѣтрапѣл, дѣлго-трапеніе 71.^b 75. 128. недоѹмею 82. благовестите 96. вѣспѣваюшихъ 101.^b 117. вѣ єдеме 102. нелицемернааго 107. кромешниє 107.^b посрѣдѣ 130. 140.^b извѣжакъ 157.^b дети 145. есс. есс.

5 с) ε fungitur uice literae uocalis ќ:

держава 8.^b прѣтеца 43.^b есс.

6) о interdum a) uice litt. uocalium а et ε, plerumque autem in codice nostro b) uice ќ apparat.

a) полата 1.^b полато 62.^b; топлотоу 151.^b;

b) несрѣдномъ 7.^b змїншомъ 10.^b съкрѣшенномъ 60.; варомъ (варъмъ) 83; кровкин (крѣвъ) 14.^b

7) о in locum ε succedit:

въскрѣшомѹ 3.^b прѣскѣпѣшомѹ ів. прошъшомѹ 12. стѣжавши 14.^b истрѣшомѹ, истрѣшомѹ 22. 64.^b прѣмогеѹи 25. съкрѣшомѹ 31. съгрѣшомѹ 37. живоѹшомѹ 39.^b съзакашомѹ 49. прошѣшомѹ 69.^b показакашомѹ ів. вѣдеѹомѹ 110. скѣшомѹ 115.^b съкроѹшомѹ 120.^b твореѹомѹ 126. пожершомѹ 175.^b

8) оу plerumque uice چ apparat:

къзѹи 26. 36. 88.^b къзѹи 17.^b къзѹи 96.^b есс.

9) и-ы mutuo funguntur, nam a) lit. и in locum چ succedit, uel contra b) چ pro и apparat:

a) слави слави слѣцѣ 2. слави очи 5.^b ѿ дѣл 5.^b 11.^b стимк 9. прѣвѣ (прѣвѣ) 96. ѿгризенїемъ 10.^b изви ів. викаетъ 11.^b съ раби 12. съ визаконѣмъ 12.^b гакини 13.^b 24.^b 58. есс. cf. rag. 29. h. diss. 1. b) ѿ гори 18. прѣвикающе 19. вѣдѣ 19.^b вакни 21. люти 21.^b очети 23. строѹи асс. 23.^b слѣвихъ 24. ѿчини 16емъ ів. сїжаними вѣгланими очети 24. нешаканими гласи 25.^b очи мік, очи 28.^b 107. въздиխанїемъ 30.^b измѹ 33. злими 36. есс.

b) аг҃елы пом. 8. жизны 10. 76.^b 77. 181.^b въенк 11.^b женихъ 13. прѣзырае 32. хитрьца 57. 59.^b въждитела 65. съными 73.^b ивикими 82. не ѿврѣзы на 90. архистратици 111.^b 113. поѹстини 121. погроѹзы 132. болѣаны 140. (мѣцици) хѣк 140.^b прѣдѣ сѹдкыи 162. дѣженїе 174.

10 a) چ in locum literae uocalis ε succedit:

иаѣчи (плеште) 15. възѣкѣть (възвѣтъ) 19. възвѣла 14. изѣди 24.^b 113.^a вѣтхыи 18. покѣлюи 46.^b ивѣкѣствни (не вѣштѣствни) 54.^b 74.^b покѣленїи 56. тѣк gen. 45. 68.^b 76.^b 85. 102.^b есс. тѣпла 57. тѣбѣ асс. 77.^b 98.^b 119. гѹбитѣлью 79.^b къ вѣснѣ 82. въвѣде 131. привѣла 142.^b вѣкѣр 149. воритѣльнаго 162. праѣдѣнѣши 165.^b лѣсека 161.^b едѣме 166.^b

10 b c d) چ uice ы, ы, ҹ fungitur:

b) кнезъ тѣлѣ (тѣла) 9.^b ѿ адокѣ 3. вѣтѣвны. хѣхъ повѣлии 46.^b

c) бѣ тѣхъ (лицѣхъ), recte тѣхъ, 92.

d) Exempla iam sub 2 b) allata sunt.

11) ى pro چ in uno uocabulo ىтынѣ apparat:

иїна 59.^b 76.^b 83.^b 84.^b 113.^b

12) ى, ى, оу omnes post uocales, in cod. nostro praejotantur, atque ю etiam post ى in uenit:

чюдесе, чюдесъ 1. чюдо 19. плачиоши 2. 163. въсплачиоше 47.^b
плачиоше 169.^b крачио 30. огврачиоете 109.

13) а, е, о, и, ѿ дуппlicantur.

въ ложеснаахъ 70.; прѣкѣс 9.; прѣци 2.^b роежѣши 4. рое-
дилл 9.^b 11. 19. оочи 191. 193. оочима 111. сконсткви 6. болѣ-
зныи 9.^b кашлеми кровыи 14.^b па ранкии 16.

15) а euphonicum obseruatur.

Declinatio nominis. Formae.

Quod ad formas attinet, notamus in primis casus substantiuorum, qui a genuina abhorent declinatione, uel rarissime apparent.

мѣри (про матерѣ) 9.^b мѣри 10.^b; вѣн, вогеви (вогов) 74.;
чинове 6. 23.^b 69.^b 101.^b 159. стальнове 76.^b родове 161.; грѣхъвѣ
20.^b родовѣ 161. вѣсовъ 179.^b

Adiectium slouenicum eodem modo atque substantium flectendum esse, iam supra (pag. 22.) diximus; quod praeceptum monumentis linguae palaeoslouenicae, nec non auctoritate grammaticorum*) comprobatum est atque in dubium non uocatur. Declinatio adiectui composita, quae propria est Slauorum, sed etiam linguarum, lituanicae et germanicae, apud Miklosichum et Vostocouium exponitur**) et multis exemplis in integrum restituitur. Attamen Slouenorum lingua posterior declinationem adiectui utramque persaepe con fundit. Vnde in codice nostro orta sunt exempla, uti: косноевычномоу и гоуѓиню моїсю 15. 58.^b есс.

Declinatio adiectui composita in hoc Octoëcho a) plena ple-
rumque formas ostendit: стыи 5., бескмртыи 70.; страшное 19.;
вжіе 88.^a; чистнаа милостикаа, 5. 6. 208. nomin. et uocatiuus,
непорочнаа, прѣпѣтнаа (cf. Octoech. sub 4.); великааго 8.^b крѣккааго
12.^b непостижимааго ib. вжѣвнааго 15. 22.^b 24.^{ab} есс. прѣбезни-
челнааго 24. есс., очеи 5.^b кечыи 16.^b невѣщесткныи 54.^b 74.^b вжіе
воли 89. кромешнии 107.^b; словесною 88.^a смѣрені пою 88.^b блго-
ѹтробною 11. гоуѓитѣльнию есс.; неѣснии 82. адсции 99.; прѣ-
побиши, праѣднии 2.^b изъбранныиъ ib. вѣчнии 3. неизменнии
5. вжѣвныи 6. прѣтыи 7.^b есс.; вѣриши 2. праѣдниимъ 7.;
мрѣтвими 2.^b живыми 2.^b есс. есс.

Codex noster continet autem b) formas declinationis compo-
sita, singulari quadam contractas ratione, quae supra pag. 22. expo-
sita est atque nunc iterum probatur. Demonstrandi causa haec exem-

*) Vostocouius, gramm. §§. 27—37: §. 39. 1.

**) Vostocouius, ibidem §. 39. 2.

pla afferimus: пе́бенъ 88. икаини 88.^b адамески (recte адамескии) 99. цркви 101.^b члчески 136. оправданиши 165.^b; лоукаваго 43.^b боритѣльнаго 162.; лоукавомоу. добромоу есс. constanter occurrit; прѣкѣтии (иѣлаче) 71.^b злати 168.; стимъ 9. съ везаконінимъ 12.^b несѹменимъ 69.^b грѣховни 83. тврѣдимъ 175.^b; мнозѣмъ 88.^b; люти 21. слѣпихъ 24. бѣтви 46.^b везмѣстни 89.; тьмыны 88.^b несмѣльныи 16. земльни 16.; бѣгланими 24. немльчими 25.^b злими 35. есс.

Deinde sequuntur aliquot formae participiis compositi: atque a) formae plenaes α) participiis praes. actiui: прѣвѣгающе 19.; вѣпюшіи 2. скрѣбешіимъ ib. есс.; β) participiis praeterit. actiui: прѣтрѣпѣи; съшдѣи 88.^b; штарѣкшааго 20., заблуждѣкшааго 19.; шблѣдиневшю 59. есс.; nec non b) formae contractae α) participiis praes. actiui: твореши; вѣспекающе; скзидающемоу 65.; живоущиомоу, прѣмагаюшои есс. cf. pag. 30. disser. nost. sub 7.; стояжушии 89. вѣспекаюшии 101.^b 117. есс.; β) participiis praet. actiui: създаки (ыи) 11.^b изволики 96.; раздѣквашаго 70. сътворшаго (сътворшааго) 88.^b еа.); шварикшемоу, вѣставшемоу 37. uel etiam вѣскрѣшемоу 3.^b просвѣркшемоу ib. стежавшой 14.^a есс. cf. pag. 30. sub. 7.; падышимъ 88.^b есс.

Item haec exempla memoratu digna uidentur:

битими конмиждо скоисткии 6.

битѣлии 19.^b 51.^b 108. вѣспитѣи 124.

азъ горше прогнѣвахъ те 40.

радоун се сіонъ стаа мѣн цркви^a 88.

юдинъ ю сій соугоусъ юсткомъ а не съставо^a 88.

исбави ме лкстиваго змїа 88.^b

ты бо еси кѣонекѣсто вѣсемоу миръ радость ib.

и сондѣ мене ждить 109.^b

їнагеникъ 110. люди їнагеникъ 114.

вѣседѣтели 112.^b благодѣтель 114.^b благодѣтью ib.

маріамъ дѣо 171.^b

ѡрии^s (partic. praes.)

Ibidem specimen linguae affertur:

fol. 88.^a ВѢЧЕРНЮЮ ШНЬ . и словесию слѹжез тебѣ ѿ
приносимъ. яко изволилъ еси помлвati на вѣскренїа
ради: † в.

Гї гї не ѿврѣзы на ѿ твоего лица . нъ изволи
помлвati на вѣскренїа ради: †

Радоши се сиши стаа мти црквашъ. вжие въселиеніе. тки
ко прїетъ прѣжде штавленіе грѣхашъ. въскрѣшиа
ради:

Црь ибени за члклюбіе на земли ивице. и съ члкы
пожике. ѿ дѣю оубо чтие пльть прїемъ. из шиє про-
шьдъ съ прїетемъ. единъ ю синъ соугоубъ ю ствомъ
а не съставшъ. тѣмже съвръшаніа того ба, и съвръ-
шениа члка. въ истина проповѣдающе. исповѣданіемъ
хъ ба нашего. егоже моли мти безнечестнаа. помло-
вати се дшамъ нашимъ: †

fol. 88.^b

на стихни . сты . —

Възыде на крѣпъ ю, съшьдіи съ ибсе. прїиде на
съмрть животе бесъмрътныи. къ тымъмъ сѣть
истини. къ падшимъ въсемъ въскреніе. просвѣще-
ніе и спасеніе наше слава тебѣ:

С. привѣдшесе цроу

Въсе прѣдохашъ прѣгрѣшеніи. блудомъ мнш-
ѣкъ дшъ искрѣнихъ. и оумъ въсъ неподобъ съдѣ-
ла страстно. и оуподебихъ скотомъ чтаа, несмыслъ-
ніемъ исклани. оукори оубо и спси ме. неключимааг
раба твоего. ибо хъ родила еси прѣпетаа. и спаси-
тела въсемъ землии.

С. сакши дѣфи:

Оукы мнѣ дшѣ стрѣнаа что поработила се еси
скрѣни. но, лоукакомоу миродрѣжцоу. и того колю скон-
чавши. прѣлоушавши повѣлѣніа тебѣ сътворшаго. и
прѣжде конца из глыбии възвѣши. спси и избави
ме, лѣстивааго змія. мти бжіа, ты бо еси бѣонекѣсто,
въсемъ миръ радость:

fol. 89.^a

Боура пригрѣшеніи. възетъ смѣреніи ноую ми дшоу.
въ глыбиноу ѿчашаа люто низложивши. оукори прѣ-
чтаа. и крѣмителница боуди ми тиҳа. въ пристанище
вжіе воли. да прославлю ти многа чюса весело. влече
въсенепорчнаа мти хъ ба.

Слава и иши. б.

Источникъ слезамъ подажъ ми. и помышленіа
блгaa. и смѣреніе въ кѣпѣ. и исповѣданіе безмѣст-

нкі д'каніи и пр'єгра'шении стояжаюших мн. ѿ суниніа
и л'кности моєе. и спо'ни ме чисто показаніе. и истинно
вистини показати.

есс. есс.

Descriptio Octoëchi appendice vocabulorum absolutitur:

борителииъ, bellatorius: борит'льного змія 162.

брънънъ, luteus: брешиими оустнами 6.^b бренними оустн
славимъ 93.^b 94.

варъ, aestrus: варомъ гр'жовны["] 83.

вратишта (врата п. pl.), porta: вратища адъсціи 99.

въспроинжти, surgere (codex suprs. 334. Glag. Cloz. 223.):
въспрѣни 108.^b въспрени 124.^b

възва, turtura: възити, turturae subicere: вънъзинъ ср'це его
гн'зникое 161.^b вънъзен' нымъ (конъчиk тего оумориль еси —) ib.

т'жнинвъ, къспо'язычниъ, tardiloquus: къспоезычномоу и гоу-
гнивѹ монсю 15. 58.^b

забрало, propugnaculum: м'ници — забрала благочестія 76.^b

иждити, uiuere: ижди житіе свое 24. 148.^b иждидъ вр'кме
живота моего 107.; ѿ иаждивоуїи скроницъ 75.

кл'ко: посещи такоже кл'на рѹкъ своею 8гла нбнаго 181.

кранніево: на краннегъ визвишаємъ 12.^b

кранніекъ (adiect.) caluariae: на м'ксті краннекъ 161.^b

матежъ, turbatio: метежа 114.^b

напр'жти, tendere: лоукъ напр'єгъ 161.^b

находъ, incursio: ѿ находи в'кесвскые.

ненскоу'собрачниъ, celaebs: ненскоу'собрачнаа 101.^b 132.^b 176.

181.

ненскоу'со м'жънъ, uirum non expertec. ненскоу'домоужнаа
16. 78. 84.^b 50.

несоум'книъ, indubitabilis: несомненнимъ ср'емъ 69.^b

оле, interiectio: ѿле чюде страшное 19.

объледин'єти, оледин'єти, in glaciem uerti: ѿбловите ѿбл'-
диневшю нія стр'гми дшоу 59.^b оледин'євшіи 38.

оржжникъ, armiger: ѿржжинци и граждане нбнкии висте 82.

отринжти, detrudere: ѿриниS, ѿрини8вше 175.^b

оштоуштати, sentire, in mentem redire: не ѿшвашлю се 112.^b

прилогъ, additio, exemplum, mina: въсъвъкъе прилогы къзни
въглииемъ 132.

прѣтъшта, soerus: погорбъти въса прѣтеира лоукаваго
врага 43.^b

раждѣжине; incendium, irritatio: рождѣженіе 104.^b — иѣмъ
117.

ражднзати, incendere: серафимъ негѣрестъкъиъмъ скѣто-
литъмъ рождижлемъ 24.^b

ржкодѣлство, manufatura: ржкодѣлствомъ 81,

собыстъко, substantia: тѣми сїеннимъ собыстъи кланяю
се 95.

съживати, comburere: и въглиемъ съживлени 23.^b

токъ, fluxus: съзвыне ми токы испошли 33. 35.^b

оусерѣсти, -- штж обиам fieri: да оусерѣши хѣ масломъ
масти то^{мъ} 120.

ходатаница, conciliatrix: вѣроутробною ходатаницоу 11.

челюсть maxilla: челюсти 9.^b

шипъкъ rosa: шипкъ 148.^b

шутаніе, fremitus, fastus: оуклонише се шетаніа 25.

юка, югла; южнъ: еккы 9.^b южнъ 18.^b 29.

Corrigenda.

црков' (recte цркъве), црков' твоff 7.

възгласила (рго възъгласилъ) 37.

незахомін (незаходимъи) 101.

5. Euangelium (fragmentum).

Fragmentum cuiusdam euangeliorum codicis, de quo hic agitur,
uno uolumine chartaceo in 8', aliquot tantum plagulas complectente,
constat. Literarum cyrill. ductus seculum XVI. haud dubie ostendit.
Nulla tamen praebet indicia fragmentum, quod ad originem et pa-
triam eius spectat, nisi forte id auctoritate linguae comprobas atque
in integrum restituis. De auctore eius frustra quaesiuéris.

Euangeliorum codex scriptus est, quod ad linguam eius altinet,
a quodam Serba, qui exemplare slovenico-serbicum transscripsit
et dialecto serbicae, cuius ratio per totum fragmentum diuulgatur,
accomodauit.

De singulis indiciis linguae, quod hoc fragmentum admodum
breue est, frustra disputaueris.

Corrigenda. Addenda.

8. 1. 1. lege: breuissime
8. 1. 10. lege: quae descripti, sequuntur:
9. 1. 19. lege: formauit.
12. 1. 28. lege: 2). pro 3).
14. 1. 13. adde: declinatione, aut certe rarissimos,
15. 1. 6. lege: запечатлено.
16. 1. 2. **и**нкодѣм' стѣмъ in **и**нкодѣм' стѣмъ contrahendum
[est,
21. 1. 22. lege: esset.
1. 23. lege: suffixum
1. 24. lege: menaeo.
27. 1. 33. lege: кѣрпынми есс.;
28. 1. 6. lege: съзидающему.
1. 33. lege: бпóстасис
32. 1. 23. lege: confundit.
-

LEOPOLI.

Typis Instituti Staupigiani. 1871.